

[Augsburg], 17. Juli 1570

An Johannes Crato von Kraffttheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 345 (fol. 456r-v).

Nobili viro, doctrina, virtute, autoritate praestanti, D. Ioanni Cratoni à Craffthaim, C[aesareae] Maiestatis consiliario et medico intimo. D[omino] et patrono suo colendo. Speir inn Kaiserlichen hofe.

S. De priuilegio serò quidem, sed seriò gratias ago, vir clariss[ime], Domine et patronē colende. Cessationis autem in rescribendo meae, cùm λιθίασις καὶ αἰμονρία, quae me penè confecerunt, tum expectatio tabellarij, cui illud ad Episcopium perferendum dedi, causae fuerunt: quem sanè tandiu abesse miror: atque etiam doleo, me, dum typographo gratificor, E. T.^{ae} tantum oneris imposuisse. Nam mea quidem causa nequaquam id petijssem. Si quid ille praeterea volet, suum negocium ipse agat, praesertim cum in scriptura vestra nihil non vaenale intelligam, μετὰ δεινῆς αἰσχροκερδίας, καὶ μικρολογίας τῇ τοῦ καίσαρος μεγαλοψυχίᾳ μηδαμῶς πρεπούσης. Quām enim sordidum illud ...όλοικον? 5 exempla in nostram cancellariam: cum initio literarum liberalia et magnifica et Caesarea maiestate digna sint omnia. Tí γάρ ἀν ἄλλο εἴη τὸ καπηλεύειν τὰς δωρεάς; Quām vellem illam abesse clausulam, vt Caesareum beneficium sine probro posset publicari? nihilo minus accepturis illis quod ex syngrapha flagitant. Spero Episcopium et aduersus E. T. fore gratum. Qui si cessarit: ego libenter emam libros, quos E. T. gratos esse intellexero. Caesareae Maiestati quid praestem aut precer aliud, nisi sanam mentem in sano corpore? et maximarum illarum cogitationum, ad ipsius atque in primis Dei gloriam et Christianae reipublicae salutem, felicem euentum? Qui eò facilius sperari posset, si proceres imperij, sui aduersus Imp[eratorem] officij meminissent. quos abesse tandiu, ac velut ἐντρυφᾶν τῇ πραότητι τοῦ αὐτοκράτορος, flagitium esse duco: eoqüe minus molestè fero (qui crinib[us] catulos comparem) me semper in audioriolo meo primum esse et postremum. Quòd autem Norimbergensib[us] literis μελαγχολικώτερα quaedam inserui, veniam peto: καὶ αἰσχύνομαι φιλοσοφῶν μέχρι τοῦ λέγειν ἄνευ τοῦ πράττειν. ἀλλὰ πολλὰ τῶν παρ' ἀξίαν τῇ τοῦ σώματος θλίψει προσγενόμενα ταράττει τὴν χολὴν, καὶ ἔξιστησιν ἐνίστε ήμᾶς, ἀνθρώπους γὲ ὄντας, ἔαυτῶν. Praeterea molestiss[imus] labor editionis Gallicae conferenda, haud magno cum fructu (exceptis tamen Vlpiani commentarijs) taedio me paenè enecat, πανουργήματα illa ῥητορικὰ velut Sisyphi saxum per omnem paenè aetatem, versantem, et cramben plus millies recoctam, fastidente et nauseante stomacho, ἀναγκαίως deuorantem: cum natura mea rustica et simplex, omnia mendacia, omnes fucos, omnes columnias, quibus veluti vermibus scatent ἔκεινοι οἱ δημοκόλακες, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ...ς, σφίσι δ' αὐτοῖς ἔχιες ὄντες, oderit ac detestetur. Vale. 17 Iulij 1570. Raptim in magna ocij penuria.

E. T.
studiosus
Hiero[nymus] Wolfius.